

opnaae Formaalets consequente Gjennemførelse paa den Maade, som den ærede sidste Taler nævnte. Det er netop med Hensyn til denne Lovs særegne Bessaffenhed, at der er optaget den almindelige Slutningsbestemmelse, som findes i § 10, saaledes som den afstemtes ved 2den Behandling, nemlig at Fortolkningen af denne Lov ikke skal kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang. Det er med velsberaad Hu, at der i Loven i sin Tid er sat „Familieforsørger“ og ikke „Familiefader“. Jeg misfjender ingenlunde, at der kan være de Tilfælde, hvor Ordet „Familieforsørger“ kunde misbruges; men derimod kan Administrationen stille den fuldstændige Skjønsmyndighed, som Lovens § 10 giver den, og som jeg tillige troer, at Lovens hele Bessaffenhed forpligter Administrationen til at anvende ligeoverfor saadanne Misbrug. Paa den anden Side er det i mine Tanker en temmelig betænklig Sag at sætte Ordet „Familiefader“ istedetfor Familieforsørger; thi man vil da upaatvivlelig komme til at udelukke mange Tilfælde, hvor det maatte være meget ønskeligt at kunne behandle den Bedkommende, skjøndt han ikke kan kaldes Familiefader, lige med en Familiefader. Det er ingenlunde noget sjældent Exempel, at de, som just kunde være trængende til Hjælp, have af de ædleste Motiver afholdt sig fra at indgaae Egtteskab, have afholdt sig fra at stifte Familieforhold, som kunde berettigede til at tillægge dem Benævnelsen Familiefader, medens de dog i høi Maade kunne siges at være Familieforsørgere, fordi de leve i Huusstand og som Forsørgere for en Moder eller Søstre. Jeg troer, at det er meget betænkligt ved et saadant Endringsforslag som det, der er stillet af Udvalgets Mindretal under Nr. 2, at affære Muligheden af at komme saadanne Mænd til Hjælp. Det forekommer mig ogsaa, at den Bemærkning, hvormed den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sluttede sit Foredrag, at man nemlig nu skulde gjøre saa faa Forandringer som muligt, for at blive staaende ved det Resultat, hvortil man kom ved Sagens 2den Behandling, taler for Endringsforslagets Forkastelse; thi jeg troer virkelig, at dette Endringsforslag, saa tilsyneladende mindre betænkligt det seer

ud, dog i Virkeligheden vil vise sig at være af en meget indgribende og jeg troer sørgelig Beskydning i mange Tilfælde.

Ordføreren: Ved en Lov som denne maa naturligvis en heel Deel være overladt til Administrationens Skjøn; thi det er umuligt i Loven selv at trække saa bestemte Grændser, at Loven selv kunde afgjøre alle Tilfælde. Det er fuldkomment vist, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede, at, naar denne Bestemmelse bliver optaget, saa vil der kunne komme Tilfælde, hvor det vil være vanskeligt nok for Administrationen at skjønne, om en Mand er Familieforsørger eller ikke; men det forekommer mig at være en mindre god Maade at rydde denne Vanskelighed afveien paa, ved aldeles at sjerne Anledningen til den. Jeg troer, at man maa være enig med den ærede Finantsminister, at saaledes som Mindretallet har foreslaaet Loven redigeret, er det mindre rigtigt, da det derefter vilde være umuligt i mange Tilfælde at tage Villighedshensyn, som det dog kunde være i høi Grad ønskeligt at tage. Det er utvivlsomt, at der er ikke Faa, der i enhver Henseende ere „Familieforsørgere“, uagtet man ikke kan tillægge dem Navn af „Familiefædre“, men det vilde dog neppe være rigtigt at udelukke dem fra den Understøttelse, hvortil de kunne trænge. Dersom man i det Hele taget vil, at Loven skal have Fremgang, saa maa man søge at votere den, ligesom den er, selv med de svævende og tvetydige Udtryk, som findes i den, og hvoraf jeg blot skal nævne den Bestemmelse, at de skulle være undtagne, som vittentlig ere formuende. Dette er Noget, som er ligesaa uvist og ligesaa svævende som Afgjørelsen af, hvem der er Familieforsørger, og hvem der ikke er det; men netop derfor har Loven ogsaa den 10de §, som lægger hele Naadigheden i Regjeringens Haand, og disse Forhold ere ikke saa vanskelige, at Regjeringen jo nok med en god Villie i de allerfleste Tilfælde vil kunne skjønne, hvad der er rigtigt eller ikke.

G. Winther: Det forekommer mig, at man maa blive noget betænklig ved at forkaste det Forslag, som er stillet af Mindretallet, naar man har hørt de forskellige Udtal-